Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

►**B**

PADOMES REGULA (EK) Nr. 44/2001

(2000. gada 22. decembris)

par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās

(OV L 12, 16.1.2001., 1. lpp.)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
►**M1**	Komisijas Regula (EK) Nr. 1496/2002 (2002. gada 21. augusts)	L 225	13	22.8.2002.
►**M2**	Komisijas Regula (EK) Nr. 1937/2004, (2004. gada 9. novembris)	L 334	3	10.11.2004.
►**M3**	Komisijas Regula (EK) Nr. 2245/2004 (2004. gada 27. decembris)	L 381	10	28.12.2004.
►**M4**	Padomes Regula (EK) Nr. 1791/2006 (2006. gada 20. novembrī)	L 363	1	20.12.2006.
►**M5**	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1103/2008 (2008. gada 22. oktobris)	L 304	80	14.11.2008.

Grozīta ar:

►**A1**	Akts par Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovākijas Republikas pievienošanās nosacījumiem un pielāgojumiem līgumos, kas ir Eiropas Savienības pamatā	L 236	33	23.9.2003.

▼B

PADOMES REGULA (EK) Nr. 44/2001

(2000. gada 22. decembris)

par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, jo īpaši 61. panta c) apakšpunktu, kā arī 67. panta 1. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ([1]),

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ([2]),

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([3]),

tā kā:

(1) Kopiena ir noteikusi sev mērķi uzturēt un attīstīt brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kurā tiek nodrošināta personu brīva pārvietošanās. Lai pakāpeniski izveidotu šādu telpu, Kopienai, cita starpā, būtu jāpieņem pasākumi saistībā ar tiesu sadarbību civillietās, kas vajadzīga pareizai iekšējā tirgus darbībai.

(2) Dažas atšķirības to valstu tiesību aktu starpā, kas reglamentē jurisdikciju un spriedumu atzīšanu, kavē pareizu iekšējā tirgus darbību. Būtiski ir noteikumi par tiesību aktu pretrunām civillietās un komerclietās apvienošanai un formalitāšu ātras un vienkāršas spriedumu atzīšanas un izpildes vienkāršošanai dalībvalstīs, kurām ir saistoša šī regula.

(3) Uz šo telpu attiecas tiesu iestāžu sadarbība civillietās Līguma 65. panta nozīmē.

(4) Saskaņā ar subsidiaritātes un proporcionalitātes principu, kā noteikts Līguma 5. pantā, dalībvalstis nevar pietiekami sasniegt šīs regulas mērķus, un tāpēc tos vieglāk sasniegt Kopienā. Šī regula ietver obligātās prasības, lai sasniegtu minētos mērķus, un ir samērīga ar tās mērķi.

(5) 1968. gada 27. septembrī dalībvalstis saskaņā ar Līguma 293. panta ceturto ievilkumu noslēdza Briseles Konvenciju par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās, kurā grozījumi izdarīti ar konvencijām par jaunu dalībvalstu pievienošanos minētajai konvencija (še turpmāk "Briseles Konvencija") ([4])1988. gada 16. septembrī dalībvalstis un EBTA valstis noslēdza Lugāno Konvenciju par jurisdikciju un spriedumu izpildi civillietās un komerclietās, kas ir 1968. gada Briseles Konvencijas paralēlā konvencija. Sākts darbs šo konvenciju pārskatīšanai, un Padome ir apstiprinājusi pārskatīto dokumentu saturu. Jānodrošina šajā pārskatīšanā panākto rezultātu nepārtrauktība.

([1]) OV C 376, 28.12.1999., 1. lpp.
([2]) Atzinums sniegts 2000. gada 21. septembrī (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).
([3]) OV C 117, 26.4.2000., 6. lpp.
([4]) OV L 299, 31.12.1972., 32. lpp.
OV L 304, 30.10.1978., 1. lpp.
OV L 388, 31.12.1982., 1. lpp.
OV L 285, 3.10.1989., 1. lpp.
OV C 15, 15.1.1997., 1. lpp.
Konsolidēto tekstu skat. OV C 27, 26.1.1998., 1. lpp.

▼B

(6) Lai panāktu spriedumu brīvu apriti civillietās un komerclietās, ir vajadzīgi un lietderīgi, ka normas, kas nosaka jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildīšanu, reglamentē kāds Kopienas juridiskais akts, kas ir saistošs un tieši piemērojams.

(7) Šīs regulas darbības jomā jāietver galvenie civilie un komerciālie jautājumi, izņemot dažus skaidri noteiktus jautājumus.

(8) Jābūt saistībai starp tiesvedību, kam piemēro šo regulu, un dalībvalsts teritoriju, kurā šī regula ir saistoša. Atbilstīgi kopīgas normas par jurisdikciju principā būtu jāpiemēro, ja atbildētāja domicils ir vienā no šīm dalībvalstīm.

(9) Uz atbildētāju, kura domicils nav kādā dalībvalstī, parasti attiecas valsts normas par jurisdikciju, ko piemēro tās dalībvalsts teritorijā, kuras tiesa ir iesaistīta, bet atbildētājam, kura domicils atrodas kādā dalībvalstī, kurā šī regula nav saistoša, jāturpina piemērot Briseles Konvenciju.

(10) Spriedumu brīvas aprites nolūkā spriedumu, kas pieņemti kādā dalībvalstī, kurā šī regula ir saistoša, būtu jāatzīst un jāizpilda citā dalībvalstī, kurā šī regula ir saistoša, pat ja vainīgā domicils ir kādā trešā valstī.

(11) Jurisdikcijas normām jābūt ļoti skaidri nosakāmām, un tām jābalstās uz principu, ka jurisdikcijas pamatā parasti ir atbildētāja domicils un jurisdikcijai vienmēr ir jābūt pieejamai ar šādu pamatojumu, izņemot dažās skaidri noteiktās situācijās, kurās tiesas prāvas priekšmets vai pušu autonomija garantē citu sasaistes faktoru. Juridiskas personas domicils jānosaka autonomi, lai padarītu kopējās normas atklātākas un novērstu tiesību aktu pretrunas.

(12) Papildus atbildētāja domicilam vajadzētu būt alternatīvam jurisdikcijas pamatojumam, kura pamatā ir cieša saikne starp tiesu un lietu, lai veicinātu pareizu tiesvedību.

(13) Saistībā ar apdrošināšanu, patērētāju līgumiem un nodarbinātību, vājākajai pusei vajadzētu būt aizsargātai ar jurisdikcijas normām, kas ir labvēlīgākas tās interesēm, nekā to paredz vispārējās normas.

(14) Līgumslēdzēju pušu autonomija, izņemot apdrošināšanas, patērētāju vai darba līgumus, ja ir atļauta vienīgi ierobežota autonomija, lai noteiktu tiesu, kurai ir jurisdikcija, jāievēro saskaņā ar ekskluzīvu jurisdikcijas pamatojumu, kas noteikts šajā regulā.

(15) Saskaņotas tiesas spriešanas interesēs jāsamazina vienlaicīgas tiesvedības iespēja un jānodrošina, ka divās dalībvalstīs netaisa pretrunīgus spriedumus. Jābūt skaidram un iedarbīgam mehānismam, lai izšķirtu *lis pendens* lietas un saistītas darbības un novērstu problēmas, ko izraisa valstu atšķirības attiecībā uz laika noteikšanu, kad lieta tiek uzskatīta par izskatītu. Šajā regulā laiks būtu jānosaka patstāvīgi.

(16) Savstarpēja uzticēšanās tiesas spriedumos Kopienā pamato spriedumus, kas pieņemti kādā dalībvalstī un ko atzīst automātiski, bez vajadzības veikt kādu procedūru, izņemot strīdus gadījumus.

(17) Izmantojot to pašu savstarpējās uzticēšanās principu, procedūrai tāda sprieduma padarīšanai par piemērojamu kādā dalībvalstī, kas pieņemts citā dalībvalstī, jābūt efektīvai un ātrai. Tālab deklarācija, ka spriedums ir izpildāms, faktiski būtu jāizdod automātiski pēc pilnīgi formālas sniegto dokumentu pārbaudes, nepastāvot nekādai iespējai tiesai pēc savas iniciatīvas ierosināt kādu no neizpildīšanas pamatojumiem, kas paredzēti šajā regulā.

(18) Tomēr aizstāvības tiesību ievērošana nozīmē, ka atbildētājam vajadzētu būt spējīgam iesniegt pārsūdzību iztiesāšanā, uzklausot abas puses, pret izpildāmības deklarāciju, ja viņš uzskata, ka pastāv kāds no iemesliem neizpildīšanai. Prasītājam arī vajadzētu

▼B

būt pieejamai prasību procedūrai, ja ir noraidīts viņa pieprasījums pēc izpildāmības deklarācijas.

(19) Būtu jānodrošina nepārtrauktība Briseles Konvencijas un šīs regulas starpā, un tālab būtu jānosaka pārejas noteikumi. Šī pati vajadzība attiecas uz Briseles Konvencijas interpretāciju Eiropas Kopienu tiesā, un 1971. gada protokols ([1]) joprojām būtu jāpiemēro arī lietām, ko izskata tiesā, kad šī regula stājas spēkā.

(20) Apvienotā Karaliste un Īrija saskaņā ar 3. pantu Protokolā par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, ir paziņojušas savu vēlmi piedalīties šīs regulas piemērošanā.

(21) Kā noteikts 1. un 2. pantā Protokolā par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, Dānija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un tāpēc Dānijai tā nav saistoša un nav jāpiemēro.

(22) Attiecībās starp Dāniju un dalībvalstīm, kurām ir saistoša šī regula, paliek spēkā Briseles konvencija, Dānijai un dalībvalstīm, kurām ir saistoša šī regula, turpina piemērot gan konvenciju, gan 1971. gada protokolu.

(23) Briseles konvenciju turpina piemērot arī to dalībvalstu teritorijās, kas ietilpst minētās konvencijas teritoriālajā darbības jomā un kas ir izslēgtas no šīs regulas saskaņā ar Līguma 299. pantu.

(24) Līdzīgi konsekvences labad šai regulai nevajadzētu ietekmēt normas, kas reglamentē jurisdikciju un to spriedumu atzīšanu, kuri iekļauti konkrētos Kopienas aktos.

(25) Dalībvalstu noslēgto starptautisko saistību ievērošana nozīmē, ka šai regulai nevajadzētu ietekmēt konvencijas attiecībā uz konkrētiem jautājumiem, kuru līgumslēdzējas puses ir dalībvalstis.

(26) Šīs regulas pamatnormās būtu jāparedz pietiekams elastīgums, lai ņemtu vērā dažu dalībvalstu konkrētos procedūras noteikumus. Dažus Briseles Konvencijai pievienotā protokola noteikumus attiecīgi būtu jāiekļauj šajā regulā.

(27) Lai notiktu saskaņota pāreja dažās jomās, uz ko attiecas īpaši noteikumi Briseles Konvencijai pievienotajā protokolā, šī regula uz pārejas laiku nosaka noteikumus, ņemot vērā īpašo stāvokli dažās dalībvalstīs.

(28) Vēlākais, piecus gadus pēc šīs regulas stāšanās spēkā Komisija sniegs pārskatu par tās piemērošanu un, vajadzības gadījumā, iesniegs priekšlikumus tās pielāgošanai.

(29) Komisijai būs jāprecizē I līdz IV pielikumu attiecībā uz normām par valstu jurisdikciju, tiesām un kompetentajām iestādēm un pieejamām prasību procedūrām, par pamatu izmantojot attiecīgo dalībvalstu pārsūtītos grozījumus; IV un V pielikuma grozījumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ([2]),

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

([1]) OV L 204, 2.8.1975., 28. lpp.
OV L 304, 30.10.1978., 1. lpp.
OV L 388, 31.12.1982., 1. lpp.
OV L 285, 3.10.1989., 1. lpp.
OV C 15, 15.1.1997., 1. lpp.
Konsolidēto tekstu skatīt OV C 27, 26.1.1998., 28. lpp.

([2]) OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

▼B

I NODAĻA

DARBĪBAS JOMA

1. pants

1. Šo regulu piemēro civillietās un komerclietās neatkarīgi no tiesas iestādes būtības. To, cita starpā, nepiemēro ieņēmumu, muitas vai ar administratīviem jautājumiem saistītās lietās.

2. Šī regula neattiecas uz:

a) fizisko personu juridisko statusu vai juridisko rīcībspēju, īpašumtiesībām, ko rada laulību saites, testaments un mantošana;

b) bankrotu, uzņēmējsabiedrību vai citu juridisko personu likvidācijas sakarā dotiem tiesas rīkojumiem, mierizlīgumiem vai tamlīdzīgām procedūrām;

c) sociālo nodrošinājumu;

d) šķīrējtiesu.

3. Šajā regulā apzīmējums "dalībvalsts" nozīmē dalībvalstis, izņemot Dāniju.

II NODAĻA

JURISDIKCIJA

1. iedaļa

Vispārīgi noteikumi

2. pants

1. Saskaņā ar šo regulu, personas, kuru domicils ir kādā dalībvalstī, neatkarīgi no viņu pilsonības, var iesūdzēt attiecīgās dalībvalsts tiesā.

2. Uz personām, kuras nav tās dalībvalsts pilsoņi, kurā atrodas to domicils, attiecas jurisdikcijas normas, ko piemēro attiecīgās valsts pilsoņiem.

3. pants

1. Personas, kuru domicils ir kādā no dalībvalstīm, var iesūdzēt citas dalībvalsts tiesā, vienīgi izmantojot šīs nodaļas 2. līdz 7. iedaļā noteiktās normas.

2. Cita starpā pret tām nepiemēro I pielikumā noteiktās normas attiecībā uz valsts jurisdikciju.

4. pants

1. Ja atbildētāja domicils nav kādā dalībvalstī, katras dalībvalsts tiesas jurisdikciju saskaņā ar 22. un 23. pantu nosaka attiecīgās valsts tiesību akti.

2. Pret šādu atbildētāju, visas personas, kuru domicils ir kādā dalībvalstī, neatkarīgi no viņu pilsonības, šajā valstī izmanto spēkā esošās jurisdikcijas normas un jo īpaši I pielikumā norādītās, tāpat kā attiecīgās valsts pilsoņi.

▼B

2. iedaļa

Īpašā jurisdikcija

5. pants

Personu, kuras domicils ir kādā dalībvalstī, citā dalībvalstī var iesūdzēt:

1. a) lietās, kas attiecas uz līgumiem, attiecīgās saistības izpildes vietas tiesā;

   b) šajā noteikumā un ja vien nav citāda vienošanās, attiecīgās saistības izpildes vieta ir:

   — preču tirgošanas gadījumā, vieta kādā dalībvalstī, kurā saskaņā ar līgumu preces piegādāja vai tās būtu bijis jāpiegādā,

   — pakalpojumu sniegšanas gadījumā, vieta kādā dalībvalstī, kur saskaņā ar līgumu pakalpojumu sniedza vai tas būtu bijis jāsniedz,

   c) ja nepiemēro b) apakšpunktu, tad piemēro a) apakšpunktu;

2. lietās, kas attiecas uz uzturēšanu, personas, kurai piešķirtas tiesības uz uzturu, domicila vai pastāvīgās dzīvesvietas tiesā vai, ja lieta tiek izskatīta papildus tiesvedībai attiecībā uz personas juridisko statusu, tajā tiesā, kuras jurisdikcijā, saskaņā ar tās tiesību aktiem, ir šī tiesvedība, ja vien šī jurisdikcija nav pamatota vienīgi ar kādas personas pilsonību;

3. lietās, kas attiecas uz kaitējumu vai neatļautu rīcību, tās vietas tiesā, kur kaitējums noticis vai varējis notikt;

4. attiecībā uz civilprasību zaudējumu atlīdzināšanai vai agrākā stāvokļa atjaunošanai, kuras pamatā ir lēmums par kriminālprocesa uzsākšanu, iztiesāšanā iesaistītajā tiesā, ciktāl šīs tiesas jurisdikcijā atbilstīgi tās tiesību aktiem ir civillietu izskatīšana;

5. attiecībā uz strīdiem, kas rodas kādas filiāles, aģentūras vai cita uzņēmuma darbību dēļ, filiāles, aģentūras vai cita uzņēmuma atrašanās vietas tiesā;

6. kā ar statūtiem vai rakstisku aktu izveidota, vai mutiski izveidota un rakstiski apliecināta tresta dibinātāju, uzticības personu vai labuma guvēju, tās dalībvalsts tiesās, kurās ir tresta domicils;

7. attiecībā uz strīdiem par atlīdzības maksājumiem, kas pieprasīti saistībā ar izglābto kravu, tiesā, kuras teritorijā minētā krava:

   a) ir aizturēta, lai nodrošinātu šādu maksājumu; vai

   b) varētu tikt šādi aizturēta, taču par to ir iemaksāta drošības nauda vai sniegta cita garantija;

   ar noteikumu, ka šo noteikumu piemēro tikai, ja tiek apgalvots, ka krava ietilpst atbildētāja interesēs vai ietilpa viņa interesēs glābšanas brīdī.

6. pants

Personu, kuras domicils ir kādā dalībvalstī, var arī iesūdzēt:

1. ja viņš ir viens no vairākiem apsūdzētajiem, tās vietas tiesā, kurā kādam no apsūdzētajiem ir domicils, ar noteikumu, ka prasības ir tik cieši saistītas, ka lietderīgi tās izskatīt un noteikt kopā, lai novērstu nesavienojamu spriedumu risku, ko rada atsevišķa tiesvedība;

2. kā trešo personu lietā par garantiju vai galvojumu vai jebkurā citā tiesvedībā pēc trešo personu pieteikuma, tiesā, kurā ierosināta pamattiesvedība, ja vien tā nav ierosināta vienīgi ar mērķi atņemt tās tiesas jurisdikciju, kas viņa lietā būtu kompetenta;

▼B

3. ar pretprasību, kuras iemesls ir tas pats līgums vai fakti, kas bija pamatprasības pamatā, tiesā, kurā izskata pamatprasību;

4. lietās, kas attiecas uz līgumu, ja prasību var apvienot ar prasību pret to pašu atbildētāju lietā, kas attiecas uz nekustamā īpašuma lietu tiesībām, tās līgumslēdzējas valsts tiesā, kurā atrodas īpašums.

7. pants

Ja, izmantojot šo regulu, tiesas jurisdikcijā kādā dalībvalstī ir prasības attiecībā uz atbildību par kāda kuģa izmantošanu vai darbināšanu, minētās tiesas vai visu citu tiesu, kas saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem šai nolūkā veic aizvietošanu, jurisdikcijā ir prasības par šādas atbildības ierobežošanu.

3. iedaļa

Jurisdikcija lietās, kas saistītas ar apdrošināšanu

8. pants

Lietās, kas saistītas ar apdrošināšanu, jurisdikciju nosaka ar šo iedaļu, neierobežojot 4. pantu un 5. panta 5. punktu.

9. pants

1. Apdrošinātāju, kura domicils ir kādā dalībvalstī, var iesūdzēt:

a) tās dalībvalsts tiesās, kurā ir viņa domicils; vai

b) citā dalībvalstī, ja prasības ierosinājis apdrošinājuma ņēmējs, apdrošinātais vai apdrošināšanas atlīdzības saņēmējs, tās vietas tiesās, kur ir prasītāja domicils;

c) ja viņš ir kopapdrošinātājs, tās dalībvalsts tiesā, kurā ir ierosināta tiesvedība pret galveno apdrošinātāju.

2. Uzskata, ka apdrošinātājam, kura domicils nav kādā dalībvalstī, bet ir filiāle, aģentūra vai cits uzņēmums vienā no dalībvalstīm, strīdos, kas rodas filiāles, aģentūras vai uzņēmuma darbību dēļ, minētajā valstī ir domicils.

10. pants

Attiecībā uz atbildības apdrošināšanu vai nekustamā īpašuma apdrošināšanu, apdrošinātāju turklāt var iesūdzēt tās vietas tiesās, kur noticis kaitējums. Piemēro šo pašu normu, ja uz kustamo un nekustamo īpašumu attiecas tā pati apdrošināšanas polise un abus negatīvi ietekmējis viens un tas pats gadījums.

11. pants

1. Attiecībā uz atbildības apdrošināšanu, apdrošinātāju, ja tiesas likums to ļauj, var arī piesaistīt tiesvedībai, ko pret apdrošināto ierosinājusi cietusī puse.

2. Šīs regulas 8., 9. un 10. pantu piemēro prasībām, ko ierosinājusi cietusī puse tieši pret apdrošinātāju, ja šādas tiešas prasības ir atļautas.

3. Ja tiesību akti, kas reglamentē šādas tiešas prasības, nosaka, ka apdrošinājuma ņēmēju vai apdrošināto var piesaistīt kā pusi prasībā, viņi atrodas tās pašas tiesas jurisdikcijā.

▼B

12. pants

1. Neierobežojot 11. panta 3. punktu, apdrošinātājs var ierosināt tiesvedību tikai tās dalībvalsts tiesās, kurā atrodas atbildētāja domicils, neatkarīgi no tā, vai viņš ir apdrošinājuma ņēmējs, apdrošinātais vai apdrošināšanas atlīdzības saņēmējs.

2. Šīs iedaļas noteikumi neietekmē tiesības iesniegt pretprasību tiesā, kurā, saskaņā ar šo iedaļu, izskata pamatprasību.

13. pants

Šīs iedaļas noteikumus var neievērot tikai saskaņā ar vienošanos:

1. ko noslēdz pēc strīdus sākuma; vai

2. kas ļauj apdrošinājuma ņēmējam, apdrošinātajam vai apdrošināšanas atlīdzības saņēmējam ierosināt tiesvedību citā tiesā, nevis šajā iedaļā norādītajā; vai

3. kas ir noslēgta starp apdrošinājuma ņēmēju un apdrošinātāju, kuriem abiem līguma slēgšanas laikā ir domicils vai pastāvīgā dzīvesvieta tajā pašā dalībvalstī, un apstiprina attiecīgās valsts tiesu piederību, pat ja kaitējums notiktu ārvalstīs, ar noteikumu, ka šāda vienošanās nav pretrunā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem; vai

4. kas ir noslēgta ar apdrošinājuma ņēmēju, kura domicils nav dalībvalstī, izņemot, ciktāl apdrošināšana ir obligāta vai attiecas uz nekustamo īpašumu kādā dalībvalstī; vai

5. kas saistās ar apdrošināšanas līgumu, ciktāl tas attiecas uz vienu vai vairākiem 14. pantā minētajiem riskiem.

14. pants

Šie ir 13. panta 5. punktā minētie riski:

1. visi zaudējumi vai bojājumi, kas nodarīti:

   a) jūras kuģiem, iekārtām, kuri atrodas atklātā jūrā vai tāljūrā, vai lidaparātiem, un kas saistīti ar to komerciālu izmantošanu;

   b) precēm tranzītā, izņemot pasažieru bagāžu, ja tranzītā ietilpst pārvadājumi ar šādiem kuģiem vai lidaparātiem;

2. visa atbildība, izņemot atbildību par pasažieriem nodarītajiem miesas bojājumiem vai viņu bagāžas bojājumiem:

   a) kas radusies, izmantojot vai darbinot 1. punkta a) apakšpunktā minētos kuģus, iekārtas vai lidaparātus, ciktāl attiecībā uz pēdējiem tās dalībvalsts tiesību akti, kurā šāds lidaparāts ir reģistrēts, neizliedz vienošanos par šādu risku apdrošināšanas jurisdikciju;

   b) par 1. punkta b) apakšpunktā minēto tranzīta preču zaudējumu vai bojājumu;

3. visi finansiāli zaudējumi, kas ir saistīti ar 1. punkta a) apakšpunktā minēto kuģu, iekārtu vai lidaparātu izmantošanu vai darbināšanu, cita starpā, kravas vai frakts līguma zaudējums;

4. visi riski vai intereses, kas saistītas ar 1. līdz 3. punktā minētajiem riskiem;

▼B

5. neatkarīgi no 1. līdz 4. punkta visi "lielie riski", kas noteikti Padomes Direktīvā 73/239/EEK ([1]), kurā grozījumi izdarīti ar Padomes Direktīvu 88/357/EEK ([2]) un 90/618/EEK ([3]), jo tajos ir iespējami grozījumi.

4. iedaļa

Jurisdikcija patērētāju līgumos

15. pants

1. Lietās, kas saistītas ar līgumiem, kurus noslēgusi kāda persona, patērētājs mērķiem, kas var būt uzskatāmi par nesaistītiem ar viņa arodu vai profesiju, jurisdikciju nosaka šajā iedaļā, neierobežojot 4. pantu un 5. panta 5. punktu, ja:

a) līgums attiecas uz preču tirdzniecību ar nomaksu pa daļām; vai

b) līgums attiecas uz aizdevumu, kas atmaksājams pa daļām, vai visa cita veida kredītu, kas izsniegts, lai finansētu preču tirdzniecību; vai

c) visos citos gadījumos līgums ir noslēgts ar personu, kas veic komercdarbību vai piekopj arodu patērētāja domicila valstī vai ar visiem līdzekļiem novirza šādas darbības uz attiecīgo dalībvalsti vai vairākām dalībvalstīm, to skaitā uz attiecīgo dalībvalsti, un līgums ietilpst šādu darbību jomā.

2. Ja patērētājs noslēdz līgumu ar kādu personu, kuras domicils nav attiecīgajā dalībvalstī, bet kādā dalībvalstī tai ir filiāle, aģentūra vai cits uzņēmums, strīdos, ko izraisa filiāles, aģentūras vai uzņēmuma darbība, uzskata, ka attiecīgā personas domicils ir šajā valstī.

3. Šī iedaļa neattiecas uz transporta līgumiem, izņemot līgumus, kas paredz apvienot ceļošanu un izmitināšanu par kopīgu cenu.

16. pants

1. Patērētājs var ierosināt tiesvedību pret citu līgumslēdzēju pusi vai nu tās dalībvalsts tiesās, kurā ir minētās puses domicils, vai patērētāja domicila vietas tiesās.

2. Cita līgumslēdzēja puse var ierosināt tiesvedību pret patērētāju tikai tās dalībvalsts tiesās, kurā ir patērētāja domicils.

3. Šis pants neietekmē tiesības iesniegt pretprasību tiesā, kurā, saskaņā ar šo iedaļu, izskata pamatprasību.

17. pants

Šīs iedaļas noteikumus var neievērot tikai saskaņā ar vienošanos:

1. ko noslēdz pēc strīdus sākuma; vai

2. kas ļauj patērētājam ierosināt tiesvedību citās tiesās, nevis šajā iedaļā norādītajās; vai

3. kas ir noslēgta starp patērētāju un citu līgumslēdzēju pusi, kuriem abiem līguma slēgšanas laikā ir domicils vai pastāvīgā dzīvesvieta tajā pašā dalībvalstī un kas nodod jurisdikciju attiecīgās dalībvalsts

([1]) OV L 228, 16.8.1973., 3. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/26/EK (OV L 181, 20.7.2000., 65. lpp.).
([2]) OV L 172, 4.7.1988., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2000/26/EK.
([3]) OV L 330, 29.11.1990., 44. lpp.

▼B

tiesām, ar nosacījumu, ka šāda vienošanās nav pretrunā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem.

5. iedaļa

Jurisdikcija attiecībā uz atsevišķiem darba līgumiem

18. pants

1. Lietās, kas saistītas ar atsevišķiem darba līgumiem, jurisdikciju nosaka ar šo iedaļu, neierobežojot 4. pantu un 5. panta 5. punktu.

2. Ja darbinieks noslēdz atsevišķu darba līgumu ar darba devēju, kura domicils nav dalībvalstī, bet viņam ir filiāle, aģentūra vai cits uzņēmums kādā no dalībvalstīm, strīdos, ko izraisa filiāles, aģentūras vai uzņēmuma darbība, uzskata, ka attiecīgā darba devēja domicils ir šajā dalībvalstī.

19. pants

Darba devēju, kura domicils ir kādā dalībvalstī, var iesūdzēt:

1. tās dalībvalsts tiesās, kurā ir viņa domicils; vai

2. citā dalībvalstī:

   a) tiesās tajā vietā, kur darbinieks pastāvīgi veic darbu, vai tiesā tajā vietā, kur viņš to veicis pēdējoreiz, vai

   b) ja darbinieks pastāvīgi neveic darbu vai neveica darbu nevienā valstī, tiesā tajā vietā, kur atrodas vai atradās uzņēmums, kas pieņēma darbinieku.

20. pants

1. Darba devējs var ierosināt tiesvedību tās dalībvalsts tiesās, kurā ir darbinieka domicils.

2. Šīs iedaļas noteikumi neietekmē tiesības iesniegt pretprasību tiesā, kurā, saskaņā ar šo iedaļu, izskata pamatprasību.

21. pants

Šīs iedaļas noteikumus var neievērot tikai saskaņā ar vienošanos par jurisdikciju:

1. ko noslēdz pēc strīdus sākuma; vai

2. kas ļauj darbiniekam ierosināt tiesvedību citās tiesās, nevis šajā iedaļā norādītajās.

6. iedaļa

Izņēmuma jurisdikcija

22. pants

Šādām tiesām ir izņēmuma jurisdikcija neatkarīgi no domicila:

1. tiesvedībā, kuras priekšmets ir nekustamā īpašuma lietu tiesības vai nekustamā īpašuma noma, dalībvalsts tiesas, kurās atrodas īpašums.

   Tomēr lietas par nekustamā īpašuma īri, kas noslēgta pagaidu privātai izmantošanai ne ilgāk kā sešus mēnešus pēc kārtas, ir piekri-

▼B

tīgas arī tās dalībvalsts tiesai, kurā ir atbildētāja domicils, ar noteikumu, ka īrnieks ir fiziska persona un īpašnieka un īrnieka domicils ir vienā un tajā pašā dalībvalstī;

2. tiesvedībā, kuras priekšmets ir uzņēmējsabiedrību, citu juridisku personu vai fizisku vai juridisku personu apvienību struktūras spēkā esamība, to spēkā neesamība vai izbeigšanās vai to orgānu pieņemto lēmumu likumīgums, tās dalībvalsts tiesā, kurā atrodas uzņēmējsabiedrības, juridiskas personas vai apvienības mītne. Lai noteiktu šo mītni, tiesa piemēro starptautisko privāttiesību normas;

3. tiesvedībā, kuras mērķis ir ierakstu likumīgums valsts reģistros, tās dalībvalsts tiesa, kurā glabājas reģistrs;

4. tiesvedībā attiecībā uz tādu patentu, preču zīmju, dizainparaugu vai citu līdzīgu tiesību reģistrāciju vai likumīgumu, kas jādeponē vai jāreģistrē, tās dalībvalsts tiesas, kurā deponēšana vai reģistrācija ir piemērota, notikusi vai kurā to uzskata par notikušu saskaņā ar kāda Kopienas akta vai starptautiskas konvencijas noteikumiem.

   Neierobežojot Eiropas Patentu biroja jurisdikciju saskaņā ar Konvenciju par Eiropas patentu piešķiršanu, kas parakstīta 1973. gada 5. oktobrī Minhenē, katras dalībvalsts tiesai neatkarīgi no domicila ir jurisdikcija tiesvedībā attiecībā uz visu attiecīgajai valstij piešķirto Eiropas patentu reģistrāciju vai likumīgumu.

5. tiesvedībā attiecībā uz spriedumu izpildīšanu, tās dalībvalsts tiesas, kurā spriedums ticis izpildīts vai ir jāizpilda.

7. iedaļa

Jurisdikcijas atlikšana

23. pants

1. Ja puses, no kurām vienai vai vairākām domicils ir kādā dalībvalstī, vienojas par kādas dalībvalsts tiesu(–ām), kurai(–ām) piekritīgi visi strīdi, kas radušies vai varētu rasties saistībā ar konkrētām tiesiskām attiecībām, jurisdikcija ir šai tiesai vai tiesām. Tā ir izņēmuma jurisdikcija, ja vien puses nav vienojušās citādi. Šāda vienošanās, kas piešķir jurisdikciju, ir:

a) rakstiski vai mutiski ar apliecinājumu rakstiski; vai

b) tādā formā, kas atbilst pušu starpā izveidotajai praksei; vai

c) starptautiskajā tirdzniecībā, tādā formā, kas atbilst praksei, par ko pusēm būtu vajadzējis zināt un ko konkrētajā tirdzniecībā iesaistītās attiecīgā līguma veida līgumslēdzējas puses šādā tirdzniecībā plaši pazīst un regulāri ievēro.

2. Visi paziņojumi ar elektroniskiem līdzekļiem, kas paliekoši reģistrē vienošanos, ir līdzvērtīgi "rakstiskiem".

3. Ja šādu vienošanos noslēdz puses, no kurām nevienai domicils nav līgumslēdzējā valstī, citu dalībvalstu tiesas nevar izskatīt strīdu, ja vien izvēlētā tiesa vai tiesas nav atteikušās no jurisdikcijas.

4. Dalībvalsts tiesai vai tiesām, kam tresta dibināšanas akts ir piešķīris jurisdikciju, ir izņēmuma jurisdikcija visās procedūrās, kas ierosinātas pret dibinātāju, pilnvaroto vai labuma guvēju, ja ir skartas šo personu attiecības vai tiesības vai saistības saskaņā ar trestu.

5. Nolīgumam vai tresta dibināšanas akta noteikumiem, ar ko piešķir jurisdikciju, nav likumīga spēka, ja tie ir pretrunā ar 13., 17. vai 21. pantu, vai, ja tiesām, kuru jurisdikciju tie izslēdz, ir izņēmuma jurisdikcija saskaņā ar 22. pantu.

▼B

24. pants

Papildus jurisdikcijai, kas atvasināta no citiem šīs regulas noteikumiem, jurisdikcija ir tās dalībvalsts tiesai, kurā atbildētājs ierodas. Šo normu nepiemēro, ja atbildētājs ieradies, lai apstrīdētu jurisdikciju, vai citai tiesai ir izņēmuma jurisdikcija saskaņā ar 22. pantu.

8. iedaļa

Jurisdikcijas un pieņemamības pārbaude

25. pants

Ja kāda dalībvalsts tiesa saņem lietu, kura principā ir saistīta ar lietu, kurā citas dalībvalsts tiesai ir izņēmuma jurisdikcija saskaņā ar 22. pantu, tā pēc pašas ierosmes paziņo, ka tai nav jurisdikcijas.

26. pants

1. Ja atbildētājs, kura domicils atrodas vienā no dalībvalstīm, ir iesūdzēts tiesā citā dalībvalstī un neierodas tiesā, tiesa pēc pašas ierosmes paziņo, ka tai nav jurisdikcijas, ja vien jurisdikciju neatvasina no šīs regulas noteikumiem.

2. Tiesa pārtrauc lietas izskatīšanu, kamēr nav pierādīts, ka atbildētājs laikus ir varējis saņemt dokumentu par lietas ierosināšanu vai līdzvērtīgu dokumentu, lai varētu nodrošināt sev aizstāvību vai, ka šajā sakarā ir veikti visi vajadzīgie pasākumi.

3. Padomes Regulas (EK) Nr. 1348/2000 (2000. gada 29. maijs) par tiesas un ārpustiesas civillietu un komerclietu dokumentu izsniegšanu Eiropas Savienības dalībvalstīs [1] 19. pantu piemēro šā panta 2. punkta noteikumu vietā, ja dokuments, uz kura pamata tiek ierosināta lieta, vai līdzvērtīgs dokuments jānosūta no vienas dalībvalsts uz citu saskaņā ar šo regulu.

4. Ja nepiemēro Padomes Regulas (EK) Nr. 1348/2000 noteikumus, piemēro 15. pantu Hāgas 1965. gada 15. novembra Konvencijā par tiesas un ārpustiesas civillietu un komerclietu dokumentu izsniegšanu ārvalstīs, ja dokuments, kurš ir pamatā lietas ierosināšanai, vai līdzvērtīgs dokuments jāpārsūta uz ārvalstīm saskaņā ar minēto konvenciju.

9. iedaļa

Ar lis pendens saistītas prasības

27. pants

1. Ja prasības par vienu un to pašu pamatu un priekšmetu starp tām pašām pusēm ceļ dažādu līgumslēdzēju valstu tiesās, visas pārējās tiesas, izņemot tiesu, kurā pirmajā iesniegta lieta, pēc pašu iniciatīvas aptur lietas izskatīšanu, līdz tiek noskaidrota jurisdikcija tai tiesai, kurā pirmajā lieta iesniegta.

2. Ja tiek konstatēta pirmās iesaistītās tiesas jurisdikcija, otrajai iesaistītajai tiesai jāatsakās no jurisdikcijas par labu pirmajai.

---

[1] OV L 160, 30.6.2000., 37. lpp.

▼B

28. pants

1. Ja saistītas prasības tiek izskatītas dažādu dalībvalstu tiesās, visas tiesas, izņemot tiesu, kurā pirmajā iesniegta lieta, var apturēt lietas izskatīšanu.

2. Ja šīs prasības izskata pirmajā instancē, visas pārējās tiesas, izņemot to, kurā pirmajā iesniegta lieta, pēc kādas puses pieprasījuma var atteikties no jurisdikcijas, ja minētās prasības ir tiesas jurisdikcijā, kurā pirmajā iesniegta lieta, un tās tiesību akti ļauj tās konsolidēt.

3. Šajā pantā prasības uzskata par saistītām, ja tās ir tik cieši saistītas, ka ir lietderīgi tās izskatīt un izlemt kopā, lai novērstu nesavienojamu spriedumu risku, ko rada atsevišķa tiesvedība.

29. pants

Ja prasība nonāk vairāku tiesu izņēmuma jurisdikcijā, visas citas tiesas, izņemot pirmo iesaistīto tiesu atsakās no jurisdikcijas par labu pirmajai.

30. pants

Šajā iedaļā uzskata, ka tiesa ir iesaistīta:

1. laikā, kad dokuments, kas ir pamatā lietas ierosināšanai, vai līdzvērtīgs dokuments ir iesniegts tiesā, ar noteikumu, ka prasītājs pēc tam ir veicis pasākumus, kas viņam bija jāveic, lai atbildētājam nosūtītu sūtījumu; vai

2. ja dokuments jānosūta pirms iesniegšanas tiesā, kad tos saņem iestāde, kas ir atbildīga par nosūtīšanu, ar nosacījumu, ka prasītājs turpmāk ir veicis visus pasākumus, kas viņam bija jāveic, lai dokumentu iesniegtu tiesā.

10. iedaļa

Pagaidu pasākumi, ietverot drošības pasākumus

31. pants

Prasības pieteikumu var iesniegt dalībvalsts tiesā tādiem pagaidu pasākumiem, ietverot drošības pasākumus, kurus attiecīgajā valstī paredz tiesību akts, pat ja saskaņā ar šo regulu lietas būtība ir citas dalībvalsts tiesu jurisdikcijā.

III NODAĻA

ATZĪŠANA UN IZPILDĪŠANA

32. pants

Šajā regulā "spriedums" ir visi spriedumi, kas pieņemti kādas dalībvalsts tiesā vai tribunālā, neatkarīgi no tā nosaukuma, tostarp dekrēts, rīkojums, lēmums vai izpildraksts, kā arī izmaksu vai izdevumu noteikšana, ko veic tiesas ierēdnis.

▼B

1. iedaļa

Atzīšana

33. pants

1. Dalībvalstī pieņemts spriedums bez kādas īpašas procedūras atzīstams pārējās dalībvalstīs.

2. Visas ieinteresētās puses, kas sprieduma atzīšanu strīdā uzskata par būtisku jautājumu, saskaņā ar šīs nodaļas 2. un 3. iedaļā noteiktajām procedūrām var iesniegt pieprasījumu sprieduma atzīšanai.

3. Ja lietas izskatīšanas rezultāts dalībvalsts tiesā ir atkarīgs no jautājuma noskaidrošanas par atzīšanu, attiecīgais jautājums ir piekritīgs šai tiesai.

34. pants

Spriedumu neatzīst:

1. ja šāda atzīšana ir klaji pretrunā tās dalībvalsts sabiedriskajai kārtībai, kurā atzīšana prasīta;

2. gadījumos, ja tas pieņemts aizmuguriski — ja atbildētājam dokuments, ar kuru ierosināta lieta, vai līdzīgs dokuments nav uzrādīts pietiekami laicīgi, lai viņš varētu nodrošināt sev aizstāvību, ja vien atbildētājs nav uzsācis sprieduma pārsūdzēšanas procedūru, kad to bija iespējams darīt;

3. ja tas ir pretrunā spriedumam, kas pieņemts to pašu pušu prāvā dalībvalstī, kurā tiek prasīta atzīšana;

4. ja tas ir pretrunā agrākam spriedumam, kas pieņemts citā dalībvalstī vai kādā trešā valstī, kura iesaistīta tajā pašā prasībā un to pašu pušu prāvā, ar noteikumu, ka agrākais spriedums atbilst nosacījumiem tā atzīšanai dalībvalstī, kurā to izpilda.

35. pants

1. Turklāt spriedumu neatzīst, ja tas ir pretrunā ar II nodaļas 3., 4. vai 6. nodaļu, kā arī 72. pantā paredzētajā gadījumā.

2. Izskatot pamatu jurisdikcijai iepriekšējā punktā minētajā gadījumā, tiesai vai iestādei, kurā iesniegta prasība, ir saistoši konstatētie fakti, kas ir pamatā izcelsmes dalībvalsts tiesas jurisdikcijai.

3. Saskaņā ar 1. punktu izcelsmes dalībvalsts tiesas jurisdikcija nav apstrīdama.34. panta 1. punktā minēto sabiedriskās kārtības pārbaudi nevar piemērot normām, kas saistītas ar jurisdikciju.

36. pants

Nekādos apstākļos ārvalstīs pieņemts spriedums nav pārskatāms pēc būtības.

37. pants

1. Tiesa dalībvalstī, kurā tiek prasīts atzīt spriedumu, kas pieņemts citā dalībvalstī, drīkst pārtraukt iztiesāšanu, ja spriedums ir pārsūdzēts parastā kārtā.

2. Tiesa dalībvalstī, kurā tiek prasīts atzīt spriedumu, kas pieņemts Īrijā vai Apvienotajā Karalistē, drīkst pārtraukt iztiesāšanu, ja izcelsmes dalībvalstī ir atlikta izpildīšana, pamatojoties uz pārsūdzību.

▼B

2. iedaļa

Izpildīšana

38. pants

1. Kādā dalībvalstī pieņemts spriedums, kas izpildāms minētajā valstī, jāizpilda citā līgumslēdzējā valstī, ja pēc kādas ieinteresētās puses pieprasījuma tas ir pasludināts par izpildāmu attiecīgajā valstī.

2. Bet Apvienotajā Karalistē šāds spriedums izpildāms Anglijā un Velsā, Skotijā vai Ziemeļīrijā, ja pēc kādas ieinteresētās puses prasības tas reģistrēts kā izpildāms attiecīgajā Apvienotās Karalistes daļā.

39. pants

1. Prasības pieteikumu iesniedz II pielikuma sarakstā norādītajā tiesā vai kompetentajā iestādē.

2. Vietējo jurisdikciju nosaka, atsaucoties uz tās personas domicila vietu, pret kuru tiek pieprasīta izpildīšana, vai arī uz izpildes vietu.

40. pants

1. Prasības iesniegšanas procedūru nosaka tās dalībvalsts tiesību akti, kurā pieprasīta izpildīšana.

2. Prasītājam jānorāda adrese sūtījumiem tās tiesas jurisdikcijas apgabalā, kurā prasība iesniegta. Ja tomēr tās dalībvalsts tiesību akti, kurā pieprasīta izpildīšana, neparedz norādīt šādu adresi, iesniedzējam jāieceļ pārstāvis *ad litem*.

3. Iesniegumam pievienojami 53. pantā minētie dokumenti.

41. pants

Spriedumu pasludina par izpildāmu tūlīt pēc 53. pantā minēto formalitāšu izpildes, neveicot pārbaudes saskaņā ar 34. un 35. pantu. Persona, pret kuru celta izpildīšanas prasība, šajā tiesvedības posmā nav tiesīga ne uz kādiem iesniegumiem prasības sakarā.

42. pants

1. Lēmumu par izpildāmības deklarācijas prasību nekavējoties dara zināmu prasības iesniedzējam saskaņā ar kārtību, kāda noteikta dalībvalstī, kurā celta izpildīšanas prasība.

2. Izpildāmības deklarāciju piesūta personai, pret kuru celta izpildīšanas prasība, pievienojot spriedumu, ja tas šai pusei jau nav piesūtīts.

43. pants

1. Visas puses var pārsūdzēt lēmumu par izpildāmības deklarāciju prasību.

2. Pārsūdzību iesniedz tiesā, kas norādīta III pielikuma sarakstā.

3. Pārsūdzību izskata saskaņā ar normām, kas reglamentē kārtību pretrunu gadījumos.

4. Ja persona, pret kuru celta izpildīšanas prasība, neierodas apelācijas tiesā uz lietas izskatīšanu saistībā ar pārsūdzību, ko ierosinājis prasītājs, piemēro 26. panta 2. līdz 4. punktu, pat ja tās puses domicils, pret kuru celta izpildīšanas prasība, nav nevienā no dalībvalstīm.

▼B

5. Pārsūdzība pret izpildāmības deklarāciju jāiesniedz mēneša laikā pēc paziņojuma piesūtīšanas. Ja persona, pret kuru celta izpildīšanas prasība, pastāvīgi dzīvo dalībvalstī, kurā tā nenāca klajā ar izpildāmības deklarāciju, pārsūdzības termiņš ir divi mēneši, un tas sākas dienā, kad vai nu viņš personiski saņēmis sūtījumu, vai tas piesūtīts viņa dzīvesvietā. Termiņu nedrīkst pagarināt attāluma dēļ.

44. pants

Spriedumu pēc pārsūdzības var apstrīdēt vienīgi ar IV pielikumā minēto pārsūdzību.

45. pants

1. Tiesa, kurā pārsūdzība ir iesniegta saskaņā ar 43. pantu vai 44. pantu, atsakās no izpildāmības deklarācijas vai to atceļ tikai ar vienu no 34. un 35. pantā sīkāk norādītajiem pamatojumiem. Lēmumu tā pieņem nekavējoties.

2. Nekādos apstākļos ārvalstīs pieņemts spriedums nav pārskatāms pēc būtības.

46. pants

1. Tiesa, kurā pārsūdzība iesniegta saskaņā ar 43. vai 44. pantu, pēc tās persona prasības pieteikuma, pret kuru celta izpildīšanas prasība, pārtrauc tiesvedību, ja spriedums ir pārsūdzēts parastajā kārtībā izcelsmes dalībvalstī vai šādas pārsūdzības termiņš vēl nav beidzies; otrajā gadījumā tiesa var nolikt termiņu, kurā šāda pārsūdzība iesniedzama.

2. Ja spriedums ir pieņemts Īrijā vai Apvienotajā Karalistē, jebkurš izcelsmes dalībvalstī pieejams pārsūdzības veids traktējams kā parasta pārsūdzība 1. punkta nozīmē.

3. Tiesa var arī prasīt izpildīšanu ar nosacījumu, ka ir iemaksāta tiesas noteiktā drošības nauda.

47. pants

1. Ja spriedums jāatzīst saskaņā ar šo regulu, nekas nekavē prasītāju izmantot pagaidu pasākumus, to skaitā drošības pasākumus, saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā iesniegta prasība, bez 41. pantā prasītās izpildāmības deklarācijas.

2. Izpildāmības deklarācija dod tiesības veikt visus aizsargpasākumus.

3. Termiņā, kas noteikts pārsūdzībai atbilstīgi 43. panta 5. punktam pret izpildāmības deklarāciju, un līdz kādas pārsūdzības noteikšanai nedrīkst veikt izpildīšanas pasākumus, izņemot aizsardzības pasākumus pret tās puses īpašumu, pret kuru celta izpildīšanas prasību.

48. pants

1. Ja spriedums, kas pieņemts ārvalstīs par dažām lietām, un par visām lietām nav iespējams izdot izpildāmības deklarāciju, tiesa vai kompetentā iestāde to dara vienai vai vairākām lietām.

2. Prasītājs var pieprasīt izpildāmības deklarāciju tikai par sprieduma daļām.

▼B

49. pants

Ārvalsts spriedums, kas nosaka periodiskus līgumsoda maksājumus, ir izpildāms tajā dalībvalstī, kurā celta izpildīšanas prasība, tikai tad, ja izcelsmes dalībvalsts tiesa visbeidzot ir noteikusi maksājuma summu.

50. pants

Prasītājs, kurš izcelsmes dalībvalstī ir saņēmis pilnīgu vai daļēju juridisko palīdzību vai atbrīvojumu no izmaksām vai izdevumiem, ir tiesīgs šajā iedaļā paredzētajās procedūrās saņemt visplašāko juridisko palīdzību vai visplašāko atbrīvojumu no izmaksām vai izdevumiem, kādu paredz likums dalībvalstī, pie kuras tas vērsies.

51. pants

Nav atļauts itin nekādā veidā no personas, kura vienā dalībvalstī cēlusi prasību par citā valstī pieņemta sprieduma izpildīšanu, prasīt nodrošinājumu, garantiju vai ķīlu, pamatojoties uz to, ka šai personai ir ārvalsts piederība vai ka tai nav domicila vai pastāvīgas dzīvesvietas dalībvalstī, kurā celta izpildīšanas prasība.

52. pants

Tiesvedībā par izpildāmības deklarācijas izdošanu dalībvalstī, kurā celta izpildīšanas prasība, nedrīkst piedzīt maksu vai nodevu, ko aprēķina ar norādi uz lietas izdošanas vērtību.

3. iedaļa

Kopīgi noteikumi

53. pants

1. Persona, kas prasa atzīšanu vai pieprasa izpildāmības deklarāciju, uzrāda sprieduma kopiju, kas atbilst autentiskuma noteikšanas nosacījumiem.

2. Persona, kas pieprasa izpildāmības deklarāciju, uzrāda arī 54. pantā minēto apliecību, neierobežojot 55. pantu.

54. pants

Tās dalībvalsts tiesa vai kompetentā iestāde, kurā pieņemts spriedums, pēc ieinteresētās personas pieprasījuma izdod apliecību, izmantojot šīs regulas V pielikumā norādīto standarta veidlapu.

55. pants

1. Ja 54. pantā minētā apliecība netiek uzrādīta, tiesa vai kompetentā iestāde var noteikt termiņu tās uzrādīšanai vai pieņem līdzvērtīgu dokumentu vai, ja pēc tās ieskatiem informācija ir pietiekama, iztiek bez apliecības uzrādīšanas.

2. Pēc tiesas vai kompetentās iestādes pieprasījuma sniedz dokumentu tulkojumus. Tulkojums jāapliecina personai, kas tam kvalificēta kādā no dalībvalstīm.

▼B

56. pants

Legalizācija un tamlīdzīgas formalitātes nav vajadzīgas attiecībā uz dokumentiem, kas minēti 53. pantā vai 55. panta 2. punktā, un attiecībā uz dokumentu par pārstāvja iecelšanu *ad litem*.

IV NODAĻA

PUBLISKI AKTI UN IZLĪGUMI

57. pants

1. Dokuments, kas ir formāli sastādīts vai reģistrēts kā publisks akts un ir izpildāms vienā dalībvalstī, pasludināms par izpildāmu citā dalībvalstī pēc pieprasījuma, kas iesniegts 38. un turpmākajos pantos noteiktajā kārtībā. Tiesa, kurā ir iesniegta pārsūdzība saskaņā ar 43. pantu vai 44. pantu, atsakās no izpildāmības deklarācijas vai to atceļ tikai tad, ja akta izpilde ir klajā pretrunā sabiedriskajai kārtībai.

2. Pasākumus attiecībā uz uzturēšanas saistībām, par kuriem pieņēmušas lēmumu pārvaldes iestādes vai kuru autentiskumu tās noteikušas, arī uzskata par publiskiem aktiem 1. punkta nozīmē.

3. Uzrādītajam dokumentam jāatbilst nosacījumiem, lai noteiktu tā autentiskumu izcelsmes dalībvalstī.

4. Attiecīgi piemēro III nodaļas 3. iedaļu. Tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kurā sastādīja vai reģistrēja publisko aktu, pēc ieinteresētās personas pieprasījuma izdod apliecību, izmantojot šīs regulas VI pielikumā norādīto standarta veidlapu.

58. pants

Izlīgums, kas apstiprināts tiesā lietas izskatīšanas laikā un ir izpildāms dalībvalstī, kurā to noslēdza, ir izpildāms saņēmējā dalībvalstī atbilstīgi tādiem pašiem nosacījumiem kā publiski akti. Tās dalībvalsts tiesa vai kompetentā iestāde, kurā apstiprināts izlīgums, pēc ieinteresētās personas pieprasījuma izdod apliecību, izmantojot šīs regulas V pielikumā norādīto standarta veidlapu.

V NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

59. pants

1. Lai noteiktu, vai personas domicils ir dalībvalstī, kuras tiesā ir iesniegta lieta, tiesa piemēro savus tiesību aktus.

2. Ja personas domicils nav dalībvalstī, kuras tiesā ir iesniegta lieta, tad, lai noteiktu, vai personas domicils ir citā dalībvalstī, tiesa piemēro attiecīgās dalībvalsts tiesību aktus.

60. pants

1. Šīs regulas mērķiem uzņēmējsabiedrības vai citas juridiskas personas vai fizisku un juridisku personu apvienības domicils ir vietā, kur tai ir:

a) statūtos noteiktā atrašanās vieta; vai

b) galvenais birojs; vai

c) galvenā darbības vieta.

▼B

2. Apvienotās Karalistes un Īrijas vajadzībām "statūtos noteiktā atrašanās vieta" ir juridiskā adrese vai, ja šādas adreses nav, reģistrācijas vieta vai, ja nav šādas vietas, vieta, saskaņā ar kuras tiesību aktiem notika izveide.

3. Lai noteiktu, vai tresta domicils ir dalībvalstī, kuras tiesā ir iesniegta lieta, tiesa piemēro savas starptautisko privāttiesību normas.

61. pants

Neierobežojot visus labvēlīgākus valstu noteikumus, personas, kam ir domicils kādā dalībvalstī un kas atrodas kriminālvajāšanā citā dalībvalstī, kuras pilsonība tām nav, par netīšu pārkāpumu var aizstāvēt atbilstīgi kvalificētas personas, pat ja tās neierodas personiski. Tomēr tiesa, kas izskata lietu, var likt ierasties personiski; ja persona neierodas tiesā, spriedums, kas pieņemts civillietā, kurā attiecīgajai personai nav bijusi iespēja parūpēties par aizstāvību, nav jāatzīst vai jāizpilda citās dalībvalstīs.

62. pants

Zviedrijā saīsinātās tiesāšanās procedūrās par atgādinājumiem veikt maksājumus (*betalningsföreläggande*) un palīdzību (*handräckning*), termins "tiesa" ietver "Zviedrijas naudas piedzīšanas dienestu" (*kronofogdemyndighet*).

63. pants

1. Persona, kuras domicils ir Luksemburgas Lielhercogistes teritorijā un kura ir iesūdzēta tiesā citā dalībvalstī saskaņā ar 5. panta 1. punktu, var atteikties pakļauties attiecīgās tiesas jurisdikcijai, ja preču nogādes vai pakalpojumu sniegšanas galamērķis atrodas Luksemburgā.

2. Ja saskaņā ar 1. punktu preču nogādes vai pakalpojumu sniegšanas galamērķis atrodas Luksemburgā, visas vienošanās par jurisdikcijas piešķiršanu, lai tās būtu likumīgas, rakstiski jāapstiprina vai apstiprināšana jāreģistrē rakstveidā 23. panta 1. punkta a) apakšpunkta nozīmē.

3. Šā panta noteikumi neattiecas uz līgumiem par finanšu pakalpojumu sniegšanu.

4. Šā panta noteikumus piemēro sešus gadus no šīs regulas spēkā stāšanās brīža.

64. pants

1. Tiesvedībā, kas ierosināta strīdā starp Grieķijā vai Portugālē reģistrēta jūras kuģa kapteini un kādu komandas locekli attiecībā uz atalgojumu vai citiem darba nosacījumiem, dalībvalsts tiesa pārbauda, vai diplomātiskajam vai konsulārajam darbiniekam, kurš ir atbildīgs par kuģi, ir paziņots par strīdu. Tā var pieņemt lēmumu, tiklīdz ir paziņots diplomātiskajam vai konsulārajam darbiniekam.

2. Šā panta noteikumus piemēro sešus gadus no šīs regulas spēkā stāšanās brīža.

65. pants

▼A1

1. Vācijā, Austrijā un Ungārijā nevar atsaukties uz 6. panta 2. punktā un 11. pantā paredzēto jurisdikciju tiesvedībā par garantijas nodrošinājumu vai citā tiesvedībā attiecībā uz trešām personām. Pret ikvienu personu, kuras domicils ir citā dalībvalstī, var iesniegt prasību tiesā:

▼A1

a) Vācijā — attiecībā uz *litis denuntiatio* saskaņā ar Civilprocesa kodeksa (*Zivilprozessordnung*) 68. pantu un 72. līdz 74. pantu,

b) Austrijā — attiecībā uz *litis denuntiatio* saskaņā ar Civilprocesa kodeksa (*Zivilprozessordnung*) 21. pantu,

c) Ungārijā — attiecībā uz *litis denuntiatio* saskaņā ar Civilprocesa kodeksa (*Polgári perrendtartás*) 58. līdz 60. pantu.

2. Spriedumus, kas atbilstīgi 6. panta 2. punktam vai 11. pantam pieņemti citās dalībvalstīs, Vācijā, Austrijā un Ungārijā atzīst un izpilda saskaņā ar III nodaļu. Jebkādas sekas, ko 1. punkta piemērošanas iznākumā šajās dalībvalstīs pieņemtie spriedumi var radīt attiecībā uz trešām personām, atzīst arī pārējās dalībvalstīs.

▼B

VI NODAĻA

PĀREJAS PERIODA NOTEIKUMI

66. pants

1. Šo regulu piemēro tikai uzsāktā tiesvedībā un dokumentiem, kas formāli sastādīti vai reģistrēti kā publiski akti pēc šīs regulas stāšanās spēkā.

2. Tomēr, ja tiesvedība izcelsmes dalībvalstī ir uzsākta pirms šīs regulas stāšanās spēkā, pēc attiecīgā datuma pieņemtus spriedumus atzīst un izpilda saskaņā ar III nodaļu:

a) ja tiesvedība izcelsmes dalībvalstī uzsākta pēc Briseles vai Lugāno Konvencijas stāšanās spēkā gan izcelsmes dalībvalstī, gan sprieduma izpildes dalībvalstī;

b) visos pārējos gadījumos, ja jurisdikcijas pamatā ir normas, kas atbilst II nodaļā vai kādā izcelsmes dalībvalsts un sprieduma izpildes dalībvalsts starpā noslēgtā konvencijā noteiktajām normām, kuras bija spēkā tiesvedības sākšanas brīdī.

VII NODAĻA

SAISTĪBA AR CITIEM AKTIEM

67. pants

Šī regula nekavē piemērot noteikumus, kas reglamentē jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildīšanu specifiskās lietās, kuri ietverti Kopienas aktos vai valstu tiesību aktos, kuri saskaņoti ar šādiem aktiem.

68. pants

1. Šī regula dalībvalstu starpā aizstāj Briseles Konvenciju, izņemot jautājumus attiecībā uz dalībvalstu teritorijām, kas ietilpst minētās konvencijas teritoriālajā piemērojamībā un kas ir izslēgti no šīs regulas saskaņā ar Līguma 299. pantu.

2. Ciktāl šī regula aizstāj Briseles Konvencijas noteikumus dalībvalstu starpā, visas norādes uz šo konvenciju saprot kā norādes uz šo regulu.

▼B

69. pants

Saskaņā ar 66. panta 2. punktu un 70. pantu šī regula dalībvalstu starpā aizstāj šādas konvencijas un līgumu, kas noslēgti starp divām vai vairākām valstīm:

— Konvencija starp Beļģiju un Franciju par jurisdikciju un spriedumu spēkā esamību un izpildīšanu, šķīrējtiesas lēmumiem un publiskiem aktiem, kas parakstīta Parīzē 1899. gada 8. jūlijā,

— Konvencija starp Beļģiju un Nīderlandi par jurisdikciju, bankrotiem un spriedumu spēkā esamību un izpildīšanu, šķīrējtiesas lēmumiem un publiskiem aktiem, kas parakstīta Briselē 1925. gada 28. martā,

— Konvencija starp Franciju un Itāliju par spriedumu izpildīšanu civillietās un komerclietās, kas parakstīta Romā 1930. gada 3. jūnijā,

— Konvencija starp Vāciju un Itāliju par spriedumu izpildīšanu civillietās un komerclietās, kas parakstīta Romā 1936. gada 9. martā,

— Konvencija starp Beļģiju un Austriju par savstarpēju spriedumu un publisku aktu atzīšanu un izpildīšanu attiecībā uz uzturēšanas pienākumiem, kas parakstīta 1957. gada 25. oktobrī Vīnē,

— Konvencija starp Vāciju un Beļģiju par spriedumu, šķīrējtiesas lēmumu un publisku aktu savstarpēju atzīšanu un izpildīšanu civillietās un komerclietās, kas parakstīta Bonnā 1958. gada 30. jūnijā,

— Konvencija starp Nīderlandi un Itāliju par spriedumu izpildīšanu civillietās un komerclietās, kas parakstīta Romā 1959. gada 17. aprīlī,

— Konvencija starp Vāciju un Austriju par spriedumu, izlīgumu un publisku aktu savstarpēju atzīšanu un izpildīšanu civillietās un komerclietās, kas parakstīta Vīnē 1959. gada 6. jūnijā,

— Konvencija starp Beļģiju un Austriju starpā par spriedumu, šķīrējtiesas lēmumu un publisku aktu savstarpēju atzīšanu un izpildīšanu civillietās un komerclietās, kas parakstīta Vīnē 1959. gada 16. jūnijā,

— Konvencija Grieķijas un Vācijas starpā par spriedumu, izlīgumu un publisku aktu savstarpēju atzīšanu un izpildīšanu civillietās un komerclietās, kas parakstīta Atēnās 1961. gada 4. novembrī,

— Konvencija starp Beļģiju un Itāliju par spriedumu un citu izpildāmu aktu izpildīšanu civillietās un komerclietās, kas parakstīta Romā 1962. gada 6. aprīlī,

— Konvencija starp Nīderlandi un Vāciju par spriedumu un citu izpildāmu aktu savstarpēju atzīšanu un izpildīšanu civillietās un komerclietās, kas parakstīta Hāgā 1962. gada 30. augustā,

— Konvencija starp Nīderlandi un Austriju par spriedumu un publisku aktu savstarpēju atzīšanu un izpildīšanu civillietās un komerclietās, kas parakstīta Hāgā 1963. gada 6. februārī,

— Konvencija starp Franciju un Austriju par spriedumu un publisku aktu atzīšanu un izpildīšanu civillietās un komerclietās, kas parakstīta Vīnē 1966. gada 15. jūlijā,

— Konvencija starp Spāniju un Franciju par spriedumu un šķīrējtiesas lēmumu atzīšanu un izpildīšanu civillietās un komerclietās, kas parakstīta Parīzē 1969. gada 28. maijā,

— Konvencija starp Luksemburgu un Austriju par spriedumu un publisku aktu atzīšanu un izpildīšanu civillietās un komerclietās, kas parakstīta Luksemburgā 1971. gada 29. jūlijā,

— Konvencija starp Itāliju un Austriju par spriedumu atzīšanu un izpildīšanu civillietās un komerclietās, kas parakstīta Romā 1971. gada 16. novembrī,

▼B

— Konvencija starp Spāniju un Itāliju par juridisko palīdzību un spriedumu atzīšanu un izpildīšanu civillietās un komerclietās, kas parakstīta Madridē 1973. gada 22. maijā,

— Konvencija starp Somiju, Islandi, Norvēģiju, Zviedriju un Dāniju par spriedumu atzīšanu un izpildīšanu civillietās un komerclietās, kas parakstīta Kopenhāgenā 1977. gada 11. oktobrī,

— Konvencija starp Austriju un Zviedriju par spriedumu izpildīšanu civillietās un komerclietās, kas parakstīta Stokholmā 1982. gada 16. septembrī,

— Konvencija starp Spāniju un Vācijas Federatīvo Republiku par spriedumu, izlīgumu un izpildāmu publisku aktu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās, kas parakstīta Bonnā 1983. gada 14. novembrī,

— Konvencija starp Austriju un Spāniju par spriedumu, izlīgumu un izpildāmu publisku aktu atzīšanu un izpildīšanu civillietās un komerclietās, kas parakstīta Vīnē 1984. gada 17. februārī,

— Konvencija starp Somiju un Austriju par spriedumu izpildīšanu civillietās un komerclietās, kas parakstīta Vīnē 1986. gada 17. novembrī,

— Līgums starp Beļģiju, Nīderlandi un Luksemburgu par jurisdikciju, bankrotiem un spriedumu, šķīrējtiesas lēmumu un publisku aktu spēkā esamību un izpildīšanu, kas parakstīts Briselē 1961. gada 24. novembrī, ciktāl tas ir spēkā,

▼A1

— 1927. gada 23. novembrī Lisabonā parakstītā Čehoslovākijas Republikas un Portugāles Konvencija par tiesu nolēmumu atzīšanu un izpildi, kura joprojām ir spēkā starp Čehijas Republiku un Portugāli,

— 1954. gada 16. decembrī Vīnē parakstītā Dienvidslāvijas Federatīvās Sociālistiskās Republikas un Austrijas Republikas Konvencija par tiesisko sadarbību,

— 1959. gada 6. martā Budapeštā parakstītā Polijas Tautas Republikas un Ungārijas Tautas Republikas Konvencija par tiesisko palīdzību civillietās, ģimenes lietās un krimināllietās,

— 1959. gada 18. jūnijā Atēnās parakstītā Dienvidslāvijas Federatīvās Sociālistiskās Republikas un Grieķijas Karalistes Konvencija par spriedumu savstarpēju atzīšanu un izpildi,

— 1960. gada 6. februārī Varšavā parakstītā Polijas Tautas Republikas un Dienvidslāvijas Federatīvās Sociālistiskās Republikas Konvencija par tiesisko palīdzību civillietās un krimināllietās, kura joprojām ir spēkā starp Poliju un Slovēniju,

— 1960. gada 18. martā Belgradā parakstītais Dienvidslāvijas Federatīvās Sociālistiskās Republikas un Austrijas Republikas Nolīgums par šķīrējtiesas nolēmumu un šķīrējtiesas izlīgumu komerclietās savstarpēju atzīšanu un izpildi,

— 1961. gada 10. oktobrīVīnē parakstītais Dienvidslāvijas Federatīvās Sociālistiskās Republikas un Austrijas Republikas Nolīgums par uztura piešķiršanas lietās pieņemtu nolēmumu savstarpēju atzīšanu un izpildi,

— 1963. gada 11. decembrī Vīnē parakstītā Polijas un Austrijas Konvencija par savstarpējām attiecībām civillietās un dokumentiem,

— 1964. gada 20. janvārī Belgradā parakstītais Čehoslovākijas Sociālistiskās Republikas un Dienvidslāvijas Federatīvās Sociālistiskās Republikas Līgums par tiesiskajām attiecībām civillietās, ģimenes lietās un krimināllietās, kurš joprojām ir spēkā starp Čehijas Republiku, Slovākiju un Slovēniju,

▼A1

— 1967. gada 5. aprīlī Varšavā noslēgtā Polijas un Francijas Konvencija par piemērojamiem tiesību aktiem, jurisdikciju un spriedumu izpildi privāttiesību un ģimenes tiesību jomā,

— 1971. gada 18. maijā Parīzē parakstītā Dienvidslāvijas Valdības un Francijas Valdības Konvencija par spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās,

— 1973. gada 12. decembrī Belgradā parakstītā Dienvidslāvijas Federatīvās Sociālistiskās Republikas un Beļģijas Karalistes Konvencija par uztura piešķiršanas lietās pieņemtu tiesu nolēmumu atzīšanu un izpildi,

— 1979. gada 8. oktobrī Budapeštā parakstītā Ungārijas un Grieķijas Konvencija par tiesisko palīdzību civillietās un krimināllietās,

— 1979. gada 24. oktobrī Atēnās parakstītā Polijas un Grieķijas Konvencija par tiesisko palīdzību civillietās un krimināllietās,

— 1980. gada 31. jūlijā Budapeštā parakstītā Ungārijas un Francijas Konvencija par tiesisko palīdzību civillietās un ģimenes lietās, par nolēmumu atzīšanu un izpildi un par tiesisko palīdzību krimināllietās, un izraidīšanu,

— 1980. gada 22. oktobrī Atēnās parakstītais Čehoslovākijas Sociālistiskās Republikas un Grieķijas Republikas Līgums par juridisko palīdzību civillietās un krimināllietās, kurš joprojām ir spēkā starp Čehijas Republiku, Slovākiju un Grieķiju,

— 1981. gada 30. novembrī Nikosijā parakstītā Kipras Republikas un Ungārijas Tautas Republikas Konvencija par tiesisko palīdzību civillietās un krimināllietās,

— 1982. gada 23. aprīlī Nikosijā parakstītais Čehoslovākijas Sociālistiskās Republikas un Kipras Republikas Līgums par juridisko palīdzību civillietās un krimināllietās, kurš joprojām ir spēkā starp Čehijas Republiku, Slovākiju un Kipru,

— 1984. gada 5. martā Nikosijā parakstītais Kipras Republikas un Grieķijas Republikas Nolīgums par tiesisko sadarbību civiltiesību, ģimenes tiesību, komerctiesību un krimināltiesību jomā,

— 1984. gada 10. maijā Parīzē parakstītais Čehoslovākijas Sociālistiskās Republikas Valdības un Francijas Republikas Valdības Līgums par juridisko palīdzību un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās, ģimenes lietās un komerclietās, kurš joprojām ir spēkā starp Čehijas Republiku, Slovākiju un Franciju,

— 1984. gada 19. septembrī Nikosijā parakstītais Kipras Republikas un Dienvidslāvijas Federatīvās Sociālistiskās Republikas Nolīgums par tiesisko palīdzību civillietās un krimināllietās, kurš joprojām ir spēkā starp Kipru un Slovēniju,

— 1985. gada 6. decembrī Prāgā parakstītais Čehoslovākijas Sociālistiskās Republikas un Itālijas Republikas Līgums par juridisko palīdzību civillietās un krimināllietās, kurš joprojām ir spēkā starp Čehijas Republiku, Slovākiju un Itāliju,

— 1987. gada 4. maijā Madridē parakstītais Čehoslovākijas Sociālistiskās Republikas un Spānijas Karalistes Līgums par juridisko palīdzību un civillietās pieņemto tiesu nolēmumu atzīšanu un izpildi, kurš joprojām ir spēkā starp Čehijas Republiku, Slovākiju un Spāniju,

— 1987. gada 21. decembrī Varšavā parakstītais Čehoslovākijas Sociālistiskās Republikas un Polijas Tautas Republikas Līgums par juridisko palīdzību un tiesiskajām attiecībām civillietās, darbtiesiskajās lietās un krimināllietās, kurš joprojām ir spēkā starp Čehijas Republiku, Slovākiju un Poliju,

— 1989. gada 28. martā Bratislavā parakstītais Čehoslovākijas Sociālistiskās Republikas un Ungārijas Tautas Republikas Līgums par

▼A1

juridisko palīdzību un tiesiskajām attiecībām civillietās, ģimenes lietās un krimināllietās, kurš joprojām ir spēkā starp Čehijas Republiku, Slovākiju un Ungāriju,

— 1989. gada 28. aprīlī Varšavā parakstītā Polijas un Itālijas Konvencija par tiesisko palīdzību un civillietās pieņemto spriedumu atzīšanu un izpildi,

— 1992. gada 29. oktobrī Prāgā parakstītais Čehijas Republikas un Slovākijas Republikas Līgums par juridisko palīdzību, ko sniedz tiesu iestādes, un dažu veidu tiesiskajām attiecībām civillietās un krimināllietās,

— 1992. gada 11. novembrī Tallinā parakstītais Latvijas Republikas, Igaunijas Republikas un Lietuvas Republikas Līgums par tiesisko palīdzību un tiesiskajām attiecībām,

— 1993. gada 26. janvārī Varšavā parakstītais Polijas Republikas un Lietuvas Republikas Nolīgums par tiesisko palīdzību un tiesiskajām attiecībām civillietās, ģimenes lietās, darbtiesiskajās lietās un krimināllietās,

— 1994. gada 23. februārī Rīgā parakstītais Latvijas Republikas un Polijas Republikas Nolīgums par tiesisko palīdzību un tiesiskajām attiecībām civillietās, ģimenes lietās, darbtiesiskajās lietās un krimināllietās,

— 1996. gada 14. novembrī Nikosijā parakstītais Kipras Republikas un Polijas Republikas Nolīgums par tiesisko sadarbību civillietās un krimināllietās,

— 1998. gada 27. novembrī Tallinā parakstītais Igaunijas un Polijas Nolīgums par juridiskās palīdzības piešķiršanu un tiesiskajām attiecībām civillietās, darbtiesiskajās lietās un krimināllietās,

▼M4

— 1930. gada 2. jūlijā Sofijā parakstītā Bulgārijas un Beļģijas Konvencija par dažiem tieslietu jautājumiem;

— 1956. gada 23. martā Sofijā parakstītais Bulgārijas Tautas Republikas un Dienvidslāvijas Federatīvās Tautas Republikas Nolīgums par savstarpēju tiesisko palīdzību, kurš joprojām ir spēkā starp Bulgāriju un Slovēniju;

— 1958. gada 7. oktobrī Bukarestē parakstītais Rumānijas Tautas Republikas un Ungārijas Tautas Republikas Līgums par juridisko palīdzību civillietās, ģimenes lietās un krimināllietās;

— 1958. gada 25. oktobrī Prāgā parakstītais Rumānijas Tautas Republikas un Čehoslovākijas Republikas Līgums par tiesisko palīdzību civillietas, ģimenes lietas un krimināllietās;

— 1958. gada 3. decembrī Sofijā parakstītais Bulgārijas Tautas Republikas un Rumānijas Tautas Republikas Nolīgums par juridisko palīdzību civillietās, ģimenes lietās un krimināllietās;

— 1960. gada 18. oktobrī Belgradā parakstītais Rumānijas Tautas Republikas un Dienvidslāvijas Federatīvās Tautas Republikas Līgums par tiesisko palīdzību un tā Protokols, kurš joprojām ir spēkā starp Rumāniju un Slovēniju;

— 1961. gada 4. decembrī Varšavā parakstītais Bulgārijas Tautas Republikas un Polijas Tautas Republikas Nolīgums par tiesisko palīdzību un tiesiskajām attiecībām civillietās, ģimenes lietās un krimināllietās;

— 1965. gada 17. novembrī Vīnē parakstītā Rumānijas Sociālistiskās Republikas un Austrijas Republikas Konvencija par tiesisko palīdzību civiltiesību un ģimenes tiesību jomā un juridisko dokumentu derīgumu un apmaiņu un tai pievienotais Protokols;

▼M4

— 1966. gada 16. maijā Sofijā parakstītais Bulgārijas Tautas Republikas un Ungārijas Tautas Republikas Nolīgums par tiesisko palīdzību civillietās, ģimenes lietās un krimināllietās;

— 1972. gada 19. oktobrī Bukarestē parakstītā Rumānijas Sociālistiskās Republikas un Grieķijas Republikas Konvencija par juridisko palīdzību civillietās un krimināllietās un tās Protokols;

— 1972. gada 11. novembrī Bukarestē parakstītā Rumānijas Sociālistiskās Republikas un Itālijas Republikas Konvencija par juridisko palīdzību civillietās un krimināllietās;

— 1974. gada 5. novembrī Parīzē parakstītā Rumānijas Sociālistiskās Republikas un Francijas Republikas Konvencija par juridisko palīdzību civillietās un komerclietās;

— 1975. gada 30. oktobrī Bukarestē parakstītā Rumānijas Sociālistiskās Republikas un Beļģijas Karalistes Konvencija par juridisko palīdzību civillietās un komerclietās;

— 1976. gada 10. aprīlī Atēnās parakstītais Bulgārijas Tautas Republikas un Grieķijas Republikas Nolīgums par juridisko palīdzību civillietās un krimināllietās;

— 1976. gada 25. novembrī Sofijā parakstītais Bulgārijas Tautas Republikas un Čehoslovākijas Sociālistiskās Republikas Nolīgums par tiesisko palīdzību un tiesiskajām attiecībām civillietās, ģimenes lietās un krimināllietās;

— 1978. gada 15. jūnijā Londonā parakstītā Rumānijas Sociālistiskās Republikas un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes Konvencija par juridisko palīdzību civillietās un komerclietās;

— 1979. gada 30. oktobrī Bukarestē parakstītais Papildprotokols Rumānijas Sociālistiskās Republikas un Beļģijas Karalistes Konvencijai par juridisko palīdzību civillietās un komerclietās;

— 1979. gada 30. oktobrī Bukarestē parakstītā Rumānijas Sociālistiskās Republikas un Beļģijas Karalistes Konvencija par uztura piešķiršanas lietās pieņemtu tiesu nolēmumu atzīšanu un izpildi;

— 1980. gada 6. novembrī Bukarestē parakstītā Rumānijas Sociālistiskās Republikas un Beļģijas Karalistes Konvencija par laulības šķiršanas lietās pieņemtu tiesu nolēmumu atzīšanu un izpildi;

— 1983. gada 29. aprīlī Nikozijā parakstītais Bulgārijas Tautas Republikas un Kipras Republikas Nolīgums par tiesisko sadarbību civillietās un krimināllietās;

— 1989. gada 18. janvārī Sofijā parakstītais Bulgārijas Tautas Republikas Valdības un Francijas Republikas Valdības Nolīgums par savstarpējo juridisko palīdzību civillietās;

— 1990. gada 18. maijā Romā parakstītais Bulgārijas Tautas Republikas un Itālijas Republikas Nolīgums par juridisko palīdzību un nolēmumu izpildi civillietās;

— 1993. gada 23. maijā Sofijā parakstītais Bulgārijas Republikas un Spānijas Karalistes Nolīgums par juridisko palīdzību civillietās;

— 1994. gada 11. jūlijā Bukarestē parakstītais Rumānijas un Čehijas Republikas Līgums par juridisko palīdzību civillietās;

— 1997. gada 17. novembrī Bukarestē parakstītā Rumānijas un Spānijas Karalistes Konvencija par nolēmumu piekritību, atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās;

— 1997. gada 17. novembrī Bukarestē parakstītā Rumānijas un Spānijas Karalistes Konvencija, kas papildina Hāgas Konvenciju civilprocesa jautājumos (Hāga, 1954. gada 1. marts);

▼M4

— 1999. gada 15. maijā Bukarestē parakstītais Rumānijas un Polijas Republikas Līgums par juridisko palīdzību un tiesiskajām attiecībām civillietās.

▼B

70. pants

1. Līgums un konvencijas, kas minētas 69. pantā, paliek spēkā attiecībā uz jautājumiem, kuros nepiemēro šo regulu.

2. Tie paliek spēkā attiecībā uz pasludinātajiem spriedumiem un dokumentiem, kas formāli sastādīti vai reģistrēti kā publiski akti pirms šīs regulas stāšanās spēkā.

71. pants

1. Šī regula neietekmē konvencijas, kurās dalībvalstis ir līgumslēdzējas puses un kuras saistībā ar konkrētiem jautājumiem reglamentē jurisdikciju vai spriedumu atzīšanu vai izpildīšanu.

2. Lai 1. punktu interpretētu vienveidīgi, to piemēro šādi:

a) šī regula neliedz tiesai kādā valstī, kura ir līgumslēdzēja puse kādā konvencijā par konkrētiem jautājumiem, īstenot jurisdikciju saskaņā ar attiecīgo konvenciju, pat ja atbildētāja pastāvīgā dzīvesvieta ir citā dalībvalstī, kas nav attiecīgās konvencijas līgumslēdzēja puse. Tiesai, kas izskata prasību, ir obligāts šīs regulas 26. pants;

b) spriedumi, ko kādā dalībvalstī ir taisījusi tiesa, kurai lietas jurisdikcija pamatota ar konvenciju kādā konkrētā jautājumā, jāatzīst un jāizpilda citā dalībvalstī saskaņā ar šo regulu.

Ja tāda konvencija kādā konkrētā jautājumā, kuras līgumslēdzējas puses ir gan izcelsmes dalībvalsts, gan sprieduma izpildītāja dalībvalsts, nosaka spriedumu atzīšanas un izpildes nosacījumus, piemēro šos nosacījumus. Jebkurā gadījumā var piemērot šīs regulas noteikumus, kas attiecas uz spriedumu atzīšanas un izpildīšanas procedūru.

72. pants

Šī regula neietekmē nolīgumus, ar ko dalībvalstis pirms šīs regulas stāšanās spēkā saskaņā ar Briseles Konvencijas 59. pantu apņēmās neatzīt spriedumus, kuri pieņemti minētās konvencijas citās līgumslēdzējās valstīs pret atbildētājiem, kā domicils vai pastāvīgā dzīvesvieta atrodas kādā trešā valstī, ja minētās konvencijas 4. pantā noteiktajos gadījumos spriedumu var pamatot tikai ar jurisdikciju, kas norādīta minētās konvencijas 3. panta otrajā daļā.

VIII NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

73. pants

Vēlākais, piecus gadus pēc šīs regulas stāšanās spēkā Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Ekonomikas un sociālo lietu komitejai pārskatu par šīs regulas piemērošanu. Pārskatam vajadzības gadījumā pievieno priekšlikumu par šīs regulas pielāgošanu.

▼B

74. pants

1. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus dokumentus, ar ko groza I līdz IV pielikumā norādītos sarakstus. Komisija atbilstīgi pielāgo attiecīgos pielikumus.

▼M5

2. To veidlapu precizēšanu vai tehnisku koriģēšanu, kuru paraugi doti V un VI pielikumā, apstiprina Komisija. Pasākumus, kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs regulas elementus, pieņem saskaņā ar 75. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

75. pants

1. Komisijai palīdz komiteja.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

▼B

76. pants

Šī regula stājas spēkā 2002. gada 1. martā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu.

▼B

I PIELIKUMS

Regulas 3. panta 2. punktā un 4. panta 2. punktā minētās jurisdikcijas normas

Regulas 3. panta 2. punktā un 4. panta 2. punktā ir minētas šādas jurisdikcijas normas:

— Beļģijā: Civilkodeksa (*Code civil*/*Burgerlijk Wetboek*) 15. pants un Civilprocesa kodeksa (*Code judiciaire*/*Gerechtelijk Wetboek*) 638. pants,

▼M4

— Bulgārijā: Starptautisko privāttiesību kodeksa 4. panta 1. punkts,

▼A1

— Čehijas Republikā: Akta Nr. 99/1963 Coll. Civilprocesa kodeksa (*občanský soudní řád*) 86. pants, ņemot vērā šā akta grozījumus,

▼B

— Vācijā: Civilprocesa kodeksa (*Zivilprozessordnung*) 23. pants,

▼A1

— Igaunijā: Civilprocesa kodeksa (*tsiviilkohtumenetluse seadustik*) 139. panta 2. punkts,

▼B

— Grieķijā: Civilprocesa kodeksa (*Κώδικας Πολιτικής ΔικονομίαςΚώδικας Πολιτικής Δικονομίας*) 40. pants,

— Francijā: Civilkodeksa (*Code civil*) 14. un 15. pants,

— Īrijā: normas, kas ļauj pamatot jurisdikciju ar dokumentu par lietas uzsākšanu, kurš piesūtīts atbildētājam viņa pagaidu uzturēšanās laikā Īrijā,

— Itālijā: 1995. gada 31. maija 218. tiesību akta 3. un 4. pants,

▼A1

— Kiprā: 1960. gada Likuma Nr. 14 par tiesām 21. panta 2. punkts, ņemot vērā minētā likuma grozījumus,

▼M3

— Latvijā: Civilprocesa likuma 27. pants un 28. panta 3., 5., 6. un 9. punkts,

▼A1

— Lietuvā: Civilprocesa kodeksa (*Civilinio proceso kodeksas*) 31. pants,

▼B

— Luksemburgā: Civilkodeksa (*Code civilCode civil*) 14. un 15. pants,

▼A1

— Ungārijā: 1979. gada Tiesību dekrēta Nr. 13 par starptautiskajām privāttiesībām (*a nemzetközi magánjogról szóló 1979. évi 13. törvényerejű rendelet*) 57. pants,

— Maltā: Organizācijas un civilprocesa kodeksa — Cap. 12 (*Kodiċi ta' Organizzazzjoni u Proċedura Ċivili — Kap. 12*) 742., 743. un 744. pants un Komerckodeksa — Cap. 13 (*Kodiċi tal-kummerċ — Kap. 13*) 549. pants,

▼M1

———————

▼B

— Austrijā: Tiesas jurisdikcijas normas 99. pants (*Jurisdiktionsnorm*),

▼A1

— Polijā: Civilprocesa kodeksa (*Kodeks postępowania cywilnego*) 1103. un 1110. pants,

▼B

— Portugālē: Civilprocesa kodeksa (*Código de Processo Civil*) 65. un 65. A pants un Darba procesa kodeksa (*Código de Processo de Trabalho*) 11. pants,

▼M4

— Rumānijā: Likuma Nr. 105/1922 par starptautiskajām privāttiesību attiecībām 148. — 157. pants,

▼M3

— Slovēnijā: Likuma par starptautiskajām privāttiesībam un tiesvedību (*Zakon o medarodnem zasebnem pravu in postopku*) 48. panta 2. punkts saistībā ar Likuma par tiesvedību (*Zakon o pravdnem postopku*) 47. panta 2. punktu un Likuma par starptautiskajām privāttiesībam un tiesvedību (*Zakon o medarodnem zasebnem pravu in postopku*) 58. panta 1. punkts saistībā ar Likuma

▼M3

par tiesvedību (*Zakon o pravdnem postopku*) 57. panta 1. punktu un 47. panta 2. punktu,

— Slovākijā: 37. līdz 37.e pants Aktā Nr. 97/1963 par starptautiskajām privāttiesībām un ar to saistīto reglamentu,

▼B

— Somijā: Procesuālā kodeksa (*oikeudenkäymiskaari/rättegångsbalken*) 10. nodaļas 1. iedaļas pirmās daļas otrais, trešais un ceturtais teikums,

— Zviedrijā: Procesuālā kodeksa (*rättegångsbalkenrättegångsbalken*) 10. nodaļas 3. iedaļas pirmās daļas pirmais teikums,

— Apvienotajā Karalistē: normas, kas ļauj pamatot jurisdikciju ar:

a) dokumentu, uz kura pamata ierosināta lieta un kurš piesūtīts atbildētājam viņa pagaidu uzturēšanās laikā Apvienotajā Karalistē; vai

b) atbildētājam piederošu īpašumu Apvienotajā Karalistē; vai

c) Apvienotajā Karalistē esoša īpašuma arestu, ko veic prasītājs.

▼B

II PIELIKUMS

Tiesas vai kompetentās iestādes, kam var iesniegt 39. pantā minēto prasības pieteikumu:

— Beļģijā: *tribunal de première instance*/rechtbank van eerste aanleg/*erstinstanzliches Gericht*,

▼M4

— Bulgārijā — *Софийски градски съд*,

▼A1

— Čehijas Republikā: *okresní soud* vai *soudní exekutor*,

▼B

— ►M1 Vācijā:

a) *Landgericht* palātas tiesas sastāva priekšsēdētājs;

b) notārs ("…") publiska akta izpildes izsludināšanas procedūrā ◄,

▼A1

— Igaunijā: *maakohus* vai *linnakohus*,

▼B

— Grieķijā: *Μονομελές Πρωτοδικείο*,

— Spānijā: *Juzgado de Primera Instancia*,

▼M3

— Francijā:

a) *greffier en chef du tribunal de grande instance*;

b) *président de la chambre départementale des notaires*, ja prasība attiecas uz notariāla publiska akta ieviešanas deklarāciju,

▼B

— Īrijā: *High Court*,

— Itālijā: *Corte d'appello*,

▼A1

— Kiprā: *Επαρχιακό Δικαστήριο* vai — attiecībā uz spriedumiem par uztura piešķiršanu — *Οικογενειακό Δικαστήριο*,

— Latvijā: rajona (pilsētas) tiesa,

— Lietuvā: *Lietuvos apeliacinis teismas*,

▼B

— Luksemburgā: prezidējošajam *Tribunal d'arrondissement* tiesnesim,

▼A1

— Ungārijā: *megyei bíróság székhelyén működő helyi bíróság* — un Budapeštā — *Budai Központi Kerületi Bíróság*,

— Maltā: *Prim' Awla tal-Qorti Ċivili* vai *Qorti tal-Maġistrati ta' Għawdex fil-ġurisdizzjoni superjuri tagħha*, vai — attiecībā uz spriedumu par uztura piešķiršanu — *Reġistratur tal-Qorti* saņemot dokumentus no *Ministru responsabbli għall-Ġustizzja*,

▼B

— ►M1 Nīderlandē: *voorzieningenrechter van de rechtbank* ◄,

— Austrijā: *Bezirksgericht*,

▼A1

— Polijā: *Sąd Okręgowy*,

▼B

— Portugālē: *Tribunal da Comarca,* ,

▼M4

— Rumānijā — *Tribunal*,

▼M3

— Slovēnijā: *okrožno sodišče*,

— Slovākijā: *okresný súd*,

▼B

— Somijā: *käräjäoikeus*/*tingsrätt*,

▼B

— Zviedrijā: *Svea hovrätt*,

— Apvienotajā Karalistē:

a) Anglijā un Velsā: *High Court of Justice* vai uzturēšanas sprieduma gadījumā — *Magistrate's Court* pēc valsts sekretāra nosūtījuma;

b) Skotijā: *Court of Session* vai uzturēšanas sprieduma gadījumā — *Sheriff Court* pēc valsts sekretāra nosūtījuma;

c) Ziemeļīrijā: *High Court of Justice* vai uzturēšanas sprieduma gadījumā — *Magistrate's Court* pēc valsts sekretāra nosūtījuma;

d) Gibraltārā: *Supreme Court of Gibraltar* vai uzturēšanas sprieduma gadījumā — *Magistrates Court* pēc Gibraltāra ģenerālprokurora nosūtījuma.

▼B

III PIELIKUMS

Tiesas, kurās var iesniegt 43. panta 2. punktā minēto pārsūdzību:

— Beļģijā:

a) attiecībā uz atbildētāja iesniegtu pārsūdzību: tribunal de première instance/*rechtbank van eerste aanleg* vai *erstinstanzliches Gericht*,

a) attiecībā uz prasītāja iesniegtu pārsūdzību: *Cour d'appel* vai *hof van beroep*,

▼M4

— Bulgārijā — *Апелативен съд — София*,

▼A1

— Čehijas Republikā: *okresní soud*,

▼B

— Vācijas Federatīvajā Republikā: *Oberlandesgericht*,

▼A1

— Igaunijā: *ringkonnakohus*,

▼B

— Grieķijā: *Εφετείο*,

— Spānijā: *Audiencia Provincial*, ,

▼M3

— Francijā:

a) *cour d'appel* par lēmumiem, kas atļauj piemērošanu;

b) *tribunal de grande instance* prezidējošam tiesnesim par lēmumiem, kas noraida piemērošanu,

▼B

— Īrijā: *High Court*,

— Itālijā: *Corte d'appello*,

▼A1

— Kiprā: *Επαρχιακό Δικαστήριο* vai — attiecībā uz spriedumiem par uztura piešķiršanu — *Οικογενειακό Δικαστήριο*,

— Latvijā: *Apgabaltiesa*,

▼M3

— Lietuvā: *Lietuvos apeliacinis teismas*,

▼B

— Luksemburgā: *Cour supérieure de Justice*, kas darbojas kā apelācijas tiesa civillietās,

▼A1

— Ungārijā: *megyei bíróság*; Budapeštā — *Fővárosi Bíróság*,

— Maltā: *Qorti ta' l-Appell* saskaņā ar pārsūdzēšanas procedūru, kas noteikta *Kodiċi ta' Organizzazzjoni u Proċedura Ċivili — Kap. 12*, vai — attiecībā uz spriedumiem par uztura piešķiršanu — *Prim' Awla tal-Qorti ċivili jew il-Qorti tal-Maġistrati ta' Għawdex fil-ġurisdizzjoni superjuri tagħha'ċitazzjoni*,

▼B

— Nīderlandē:

a) atbildētāja gadījumā: *arrondissementsrechtbank*,

b) prasītāja gadījumā: *gerechtshof*,

— Austrijā: *Bezirksgericht*,

▼A1

— Polijā: *Sąd Apelacyjny*,

▼B

— Portugālē: *Tribunal da Relação*,

▼M4

— Rumānijā — *Curte de Apel*,

▼M3

— Slovēnijā: *okrožno sodišče*,

— Slovākijā: *okresný súd*,

▼B

— Somijā: *hovioikeus*/*hovrätt*,

— Zviedrijā: *Svea hovrätt*,

— Apvienotajā Karalistē:

a) Anglijā un Velsā: *High Court of Justice* vai uzturēšanas sprieduma gadījumā — *Magistrate's Court*;

b) Skotijā: *Court of Session* vai uzturēšanas sprieduma gadījumā — *Sheriff Court*;

a) Ziemeļīrijā: *High Court of Justice* vai uzturēšanas sprieduma gadījumā — *Magistrate's Court*;

d) Gibraltārā: *Supreme Court of Gibraltar* vai uzturēšanas sprieduma gadījumā — *Magistrate's Court.*

▼B

IV PIELIKUMS

Pārsūdzības, ko var iesniegt saskaņā ar 44. pantu:

— Beļģijā, Grieķijā, Spānijā, Francijā, Itālijā, Luksemburgā un Nīderlandē — pārsūdzot kasācijas kārtībā,

▼M4

— Bulgārijā — *обжалване пред Върховния касационен съд*,

▼A1

— Čehijas Republikā — *dovolání* un *žaloba pro zmatečnost*,

▼B

— Vācijā — *Rechtsbeschwerde,* ,

▼A1

— Igaunijā — *kassatsioonkaebus*,

▼B

— Īrijā — pārsūdzot pēc būtības *Supreme Court*,

▼A1

— Kiprā — pārsūdzība Augstākajā tiesā,

— Latvijā — pārsūdzība Augstākajā tiesā,

▼M3

— Lietuvā — pārsūdzība iesniedzama *Lietuvos Aukščiausiasis Teismas*,

▼A1

— Ungārijā — *felülvizsgálati kérelem*,

— Maltā — nav iespējama turpmāka pārsūdzēšana nevienā no tiesām; attiecībā uz spriedumiem par uztura piešķiršanu — *Qorti ta' l-Appell* saskaņā ar pārsūdzēšanas procedūru, kas noteikta *kodiċi ta' Organizzazzjoni u Procedura Ċivili — Kap. 12*,

▼B

— Austrijā — ar *Revisionsrekurs*,

▼A1

— Polijā — pārsūdzību kasācijas kārtībā *Sąd Najwyższy*,

▼B

— Portugālē — pārsūdzot pēc būtības,

▼M4

— Rumānijā — *contestatie in anulare* vai *revizuire*,

▼M3

— Slovēnijā — pārsūdzība iesniedzama *Vrhovno sodišče Republike Slovenije*,

— Slovākijā — *dovolanie*,

▼B

— Somijā — pārsūdzot Korkein oikeus/*högsta domstolen*,

— Zviedrijā — pārsūdzot *Högsta domstolen*,

— Apvienotajā Karalistē — ar vienreizēju tālāku pārsūdzību pēc būtības.

▼B

V PIELIKUMS

Regulas 54. vai 58. pantā minētā apliecība spriedumos un izlīgumos

(English, inglés, anglais, inglese…)

1. Izcelsmes dalībvalsts
2. Tiesa vai kompetentā iestāde, kas izdevusi apliecību
   2.1. Vārds
   2.2. Adrese
   2.3. Tālr./fakss:/e–pasts
3. Tiesa, kas pieņēma spriedumu/apstiprināja izlīgumu (*):
   3.1. Tiesas veids
   3.2. Tiesas atrašanās vieta
4. Spriedums/izlīgums (*)
   4.1. Datums
   4.2. Atsauces nr.
   4.3. Spriedumā/izlīgumā iesaistītās puses (*)
      4.3.1. Prasītāja(–u) vārds(–i)
      4.3.2. Atbildētāja(u) vārds(–i)
      4.3.3. Citu pušu vārdi, ja tādas ir
   4.4. Dokumenta piesūtīšanas datums, uz kura pamata ierosināta lieta, ka spriedums pieņemts aizmuguriski
   4.5. Sprieduma/izlīguma (*) teksts, kas pievienots šai apliecībai
5. To personu vārdi, kurām piešķirta juridiska palīdzībaSpriedums/izlīgums (*) jāpiemēro izcelsmes dalībvalstī (Regulas 38. un 58. pants) pret:

Vārds, uzvārds:

… (vieta) (datums)…

Paraksts un/vai zīmogs …

(*) Lieko svītrot

▼B

VI PIELIKUMS

Regulas 57. panta 4. punktā minētā apliecība par publiskiem aktiem

(English, inglés, anglais, inglese…)

1. Izcelsmes dalībvalsts
2. Kompetentā iestāde, kas izdevusi apliecību
   - 2.1. Vārds
   - 2.2. Adrese
   - 2.3. Tālr./fakss:/e–pasts
3. Iestāde, kas apliecinājusi akta autentiskumu
   - 3.1. Iestāde, kas iesaistīta publiskā akta sastādīšanā (ja vajadzīgs)
     - 3.1.1. Iestādes nosaukums
     - 3.1.2. Iestādes atrašanās vieta
   - 3.2. Iestāde, kas reģistrējusi publisko aktu (ja vajadzīgs)
     - 3.2.1. Iestādes veids
     - 3.2.2. Iestādes atrašanās vieta
4. Publiskais akts
   - 4.1. Akta apraksts
   - 4.2. Datums
     - 4.2.1. kurā akts sastādīts
     - 4.2.2. ja datums atšķiras: kurā akts reģistrēts
   - 4.3. Atsauces numurs
   - 4.4. Aktā minētās puses
     - 4.4.1. Kreditora vārds
     - 4.4.2. Parādnieka vārds
5. Šai apliecībai pievienotās izpildāmās saistības teksts

Publiskais akts ir izpildāms pret parādnieku izcelsmes dalībvalstī (šīs regulas 57. panta 1. punkts)

… (vieta), …(datums)…

Paraksts un/vai zīmogs …